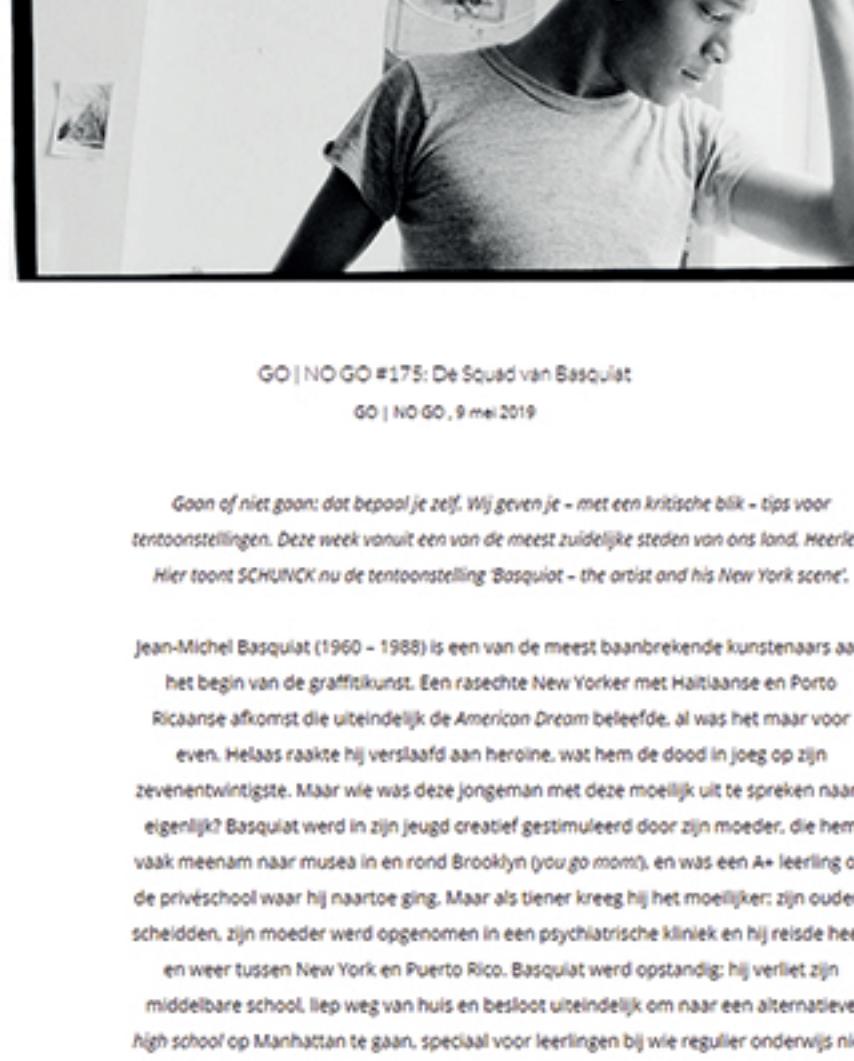

DE KUNSTMEISJES

CATEGORIE: GO | NO GO

GO | NO GO #175: De Squad van Basquiat

GO | NO GO, 9 mei 2019

Gaan of niet gaan: dat bepaalt je zelf! Wij geven je – met een kritische blik – tips voor tentoonstellingen. Deze week vanuit een van de meest zuidelijke steden van ons land: Heerlen. Hier toont SCHUNCK nu de tentoonstelling 'Basquiat - the artist and his New York scene'.

Jean-Michel Basquiat (1960 – 1988) is een van de meest baanbrekende kunstenaars aan het begin van de graffiti kunst. Een rasechte New Yorker met Haïtiaanse en Porto Ricaanse afkomst die uiteindelijk de Americon Dream beleefde, al was het maar voor even. Helaas raakte hij verslaafd aan heroïne, wat hem de dood in joeg op zijn zeventienentwintigste. Maar wie was deze jongeman met deze moeilijk uit te spreken naam eigenlijk? Basquiat werd in zijn jeugd creatief gestimuleerd door zijn moeder, die hem vaak meenam naar musea in en rond Brooklyn (*you go mom!*), en was een A+ leerling op de privéschool waar hij naartoe ging. Maar als tiener kreeg hij het moeilijker; zijn ouders scheidden, zijn moeder werd opgenomen in een psychiatrische kliniek en hij reisde heen en weer tussen New York en Puerto Rico. Basquiat werd opstandig; hij verliet zijn middelbare school, liep weg van huis en besloot uiteindelijk om naar een alternatieve high school op Manhattan te gaan, speciaal voor leerlingen bij wie regulier onderwijs niet paste. Hij werd vanaf dat moment omringd door creatieve geesten. Samen met vriend Al Diaz vormde hij het graffiti kunstenaars duo SAMO, kort voor *Some Old Shit*. Zij beklaadden veel gebouwen in Lower Manhattan met dubbelzinnige berichten als 'Plush soft he think.. SAMO and SAMO os on escape clause'. Dit moment in Basquiat's leven en carrière is het startpunt voor de tentoonstelling in het Heerlense SCHUNCK*.

Zooverzicht 'Basquiat - the artist and his New York scene', Kath Photography

De expositie 'Basquiat - the artist and his New York scene' neemt je mee naar Basquiat's New York. Je wordt in deze expositie als het ware getransporteerd naar de wijk SoHo van de jaren 80: vervallen, vies, vol met krakers en rebelse kunstenaars. Het was deze omgeving die Basquiat uitzag en inspireerde om in alles een canvas te zien. De plek waar zelfs rotzooi in de juiste handen, goud waard was. Wellicht zou je bij een Basquiat-tentoonstelling vooral veel grote schilderijen en muurschilderingen verwachten. In deze expositie komen enkele kleurrijke rauwe schilderijen voor, waarmee Basquiat de kijker confrontert met kwesties als uitbuiling, racisme en onderdrukking. Maar de focus van SCHUNCK* ligt niet zozeer op deze doeken die uiteindelijk voor enorme bedragen werden verkocht. Hier leer je juist het kleinere werk van de New Yorker kennen en de kunstwerken van zijn rijke sociale netwerk. Basquiat bevond zich namelijk in goed gezelschap – zijn squad bestond uit bekende kunstenaars en andere influentials (weet je dat hij een tijdje bij big time gallerist Larry Gagosian woonde en een relatie had met Madonna?). Wiens werk in deze expositie naast dat van Basquiat hangt, just like in the good old days.

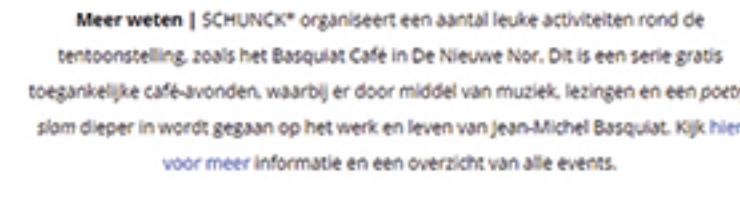

- Bij binnenkomst bevindt zich een kleine bioscoopsetting waar de film 'Boom for Real: The Late Teenage Years of Jean-Michel Basquiat (2018)' draait. De behoorlijk lange film geeft een beeld van de scène waarin Basquiat zich begaf en hoe zijn straatkunst op een bepaald moment veranderde in galeriekunst. Zelfs wanneer de film is afgelopen, blijf je in de sfeer van de tijd hangen – de expositie is zo ingericht dat je als het ware Basquiat's appartement aan East 12th Street binnenloopt. Een beklaad radiator die nauwelijks te herkennen is door de vele lagen verf, vermaakte en beschildeerde kledingstukken en sculpturen bestaande uit afval van de straat vormen het decor voor verschillende intieme kunstwerken aan de wanden en op de vloer. De kunst is ontstaan in het appartement in de East Village dat Basquiat deelde met zijn toenmalige vriendin Alexis Adler; schilderijen, sculpturen, werken op papier, een notitieboekje en talrijke foto's die Adler in deze periode maakte. Alle stukken zuigen je in zijn persoonlijke belevenswereld. Een favoriet van ons: een van Basquiat's notitieboekjes. Het is alsof je even over zijn schouder meekijkt. Hij gebruikte deze notitieboekjes om zijn creatieve gedachten en experimenten te uiten. De inhoud varieert dan ook van tekeningetjes tot telefoonnummers en woordgrappen – alles waarvan hij dacht dat het belangrijk was om te onthouden schreef hij op. Zo stuiten we op de meest random woordcombinaties die haast kleine gedichtjes worden, als 'A pardon from a fat governor on a golf holiday, just in time for a stockmarket suicide party for an innocent bystander on a naked x-mas.'

Jenny Holzer, 'Times Square Show Sign Board', 1980

- Iedereen weet wel hoe Times Square eruit ziet, al is het van films of goedkope fotoprints die je bij elke budget-cadeauwinkel kunt krijgen. Maar het is niet alleen maar licht en reclame; het is ook een gevvaarlijke plek, met zakkenrollers en mensen met grijpgrage handjes. Dit is echter niets in vergelijking met de jaren 80 toen het echt een bolwerk van drugs, prostitutie en criminaliteit was. Niet direct een plek om een kunstshow te houden zou je zeggen, maar het paste juist in de filosofie (die de middelvanger opstak naar het gevestigde artistieke milieu) van de radicale groep kunstenaars die iedereen wakker wilden schudden met hun nieuwe groepspositie: The Times Square Show. Deze expositie vond plaats in een voormalig bordel en toonde werk van meer dan 100 jonge kunstenaars die tot dan toe voornamelijk de straat als canvas hadden gebruikt. Denk aan: Jenny Holzer, Kiki Smith, Keith Haring, en natuurlijk Basquiat. Nieuwe vormen van kunst, zoals video's, performances en graffiti vulden het voormalige bordel. Een klein deel van de werken die destijds te zien waren, zijn nu naar SCHUNCK* gehaald.

Jean-Michel Basquiat, 'Painted television in the apartment', 1979-1980

Deze miniatuur Times Square geeft je een glimp van de twee weken-durende expositie in 1980, die nog net zo actueel lijkt te zijn als toen – thema's die de boventoon voeren zijn prostitutie, open seksualiteit, de positie van de vrouw. Maar ook: de stedelijke ecologie. Ratten dus. Kunstenares Christy Rupp (1949) is erg geïnteresseerd in het gedrag van dieren in de grote stad. Dit uit zich in haar poster *Rot Potrol* die ze niet op straat, maar binnen op "rathoogte" langs de plinten van de trap en de gang plakte. Een statement naar het dreigende gevaar voor volksgezondheid die ontstond door de vele ratten in New York City. Een ander werk dat onze aandacht meteen grijpt is Teri Slotkins *Porno Film* uit 1978. Van een normale afstand lijkt het een abstract, vrij expressionistische samenstelling van beelden. Als je een stapje dichterbij doet om de details te bewonderen, valt je ineens op dat het stils zijn uit een pornofilms. Een komische optische illusie die extra leuk wordt gemaakt: er hangt een vergrootglas bij, zodat je samen met de andere bezoekers porno kunt kijken. Gezellig.

Hoe lang doe je er over? Het is een tentoonstelling waar je even moet duiken en op je moet laten werken. Neem tussendoor even pauze en vergeet ook niet de film aan het begin(deels) te bekijken, als je dat alles doet ben je wel een goed uur bezig!

Expert level | Beginners | Gewedderden | Grey-Pro

Meer weten | SCHUNCK* organiseert een aantal leuke activiteiten rond de tentoonstelling, zoals het Basquiat Café in De Nieuwe Nor. Dit is een serie gratis toegankelijke café-avonden, waarbij er door middel van muziek, lezingen en een poetry slam dieper in wordt gegaan op het werk en leven van Jean-Michel Basquiat. Kijk hier voor meer informatie en een overzicht van alle events.

*De tentoonstelling is te bezichtigen van 10 mei tot en met 10 juni 2019. De tentoonstelling is te bezichtigen van 10 mei tot en met 10 juni 2019.